

Full diocesa

5 de juliol del 2026

p4 i p5 —Càritas diocesana fa balanç de la seva activitat

p8 —El bisbe Romà continua desgranant-nos la «Magnifica humanitas»

Viscut 57è
pelegrinatge
a Lurdes amb
l'Hospitalitat

«Veni a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats; jo us faré reposar»

Diumenge XIV durant l'any / Cicle A

Lectura de la profecia de Zacaries

El Senyor diu: «Alegra't, ciutat de Sió. Aclama, ciutat de Jerusalem. El teu rei fa la seva entrada. És bo i salvador, muntat humilment en un ase, en un pollí, fill de somera. Bandejarà d'Efraïm els carros de guerra, allunyarà de Jerusalem els cavalls, i els arcs dels guerrers seran bandejats. Adreçarà a tots els pobles paraules de pau, i el seu domini s'estendrà d'un mar a l'altre, des del gran Riu fins a l'extrem del país.»

(9,9-10.13,1)

Salm responsorial

Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.
[144]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, vosaltres no viviu segons les mires de la carn sinó segons les de l'Esperit, perquè l'esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingués l'esperit de Crist, no seria de Crist. I si habita en vosaltres l'esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu esperit, que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals. Per tant, germans, nosaltres tenim un deute, però no amb la carn, que ens obligaria a viure com demana la carn. Perquè si visquéssiu així, moririeu; en canvi, si per l'Esperit feu morir les obres pròpies de la carn, viureu.

(8,9.11-13)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué: «Us enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè heu revelat als senzills tot això que heu amagat als savis i als entesos. Sí, Pare, així us ha plagut a vós. El Pare ho ha posat tot a les meves mans. Fora del Pare, ningú no coneix veritablement el Fill; igualment, no coneix veritablement el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar.

»Veni a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats; jo us faré reposar. Accepteu el meu jou, feu-vos deixebles meus, que jo soc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs que

tant desitjàveu, perquè el meu jou és suau, i la meva càrrega lleugera.»

(11,25-30)

«No viviu segons les mires de la carn sinó segons les de l'Esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingués l'Esperit de Crist, no seria de Crist»

«Jo us faré reposar»

Andrey Castrillón, prev.

La llavor de l'Evangeli té una lògica pròpia que sovint capgira els nostres criteris d'èxit i eficàcia. En el text d'aquest diumenge, Jesús eleva una pregària de lloança que ens revela el cor del Pare: els misteris del Regne es coneixen a través de la senzillesa, lluny de la saviesa humana o d'estratègies complexes. Són els humils —aquells que tenen l'obertura interior de qui es reconeix necessitats— els qui fan espai perquè Déu actuï en les seves vides.

Aquesta actitud contrasta amb el clima de l'època de Jesús, en què les autoritats religioses feien carregar al poble un munt d'estructures, normes i formalismes que asfixiaven la fe i la convertien en una obligació feixuga. Avui dia, nosaltres sovint revivim aquesta situació. Ens imposem —i ens deixem imposar— un ritme diari frenètic, un immediatisme que ens absorbeix i ens desgasta tant el cos com l'esperit, convertint-nos en esclaus de les expectatives i de la productivitat. Davant d'això, la invitació de Jesús és un autèntic respir: «Veni a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats.» El seu jou és suau i la seva càrrega és lleugera perquè brolla directament del seu cor benèvol i humil. Aprendre d'ell significa sintonitzar amb un estil de vida més evangèlic, basat en la bondat, en l'acceptació de la nostra realitat i en la pràctica de la caritat.

Descarregar el nostre jou en el de Jesús significa aturar-nos cada dia per fer silenci i pregar amb calma, confiant-li les nostres preocupacions. Significa també aprendre a simplificar la jornada, rebaixar el llistó de la nostra pròpia autoexigència i somriure davant els nostres límits. Quan el cor reposa en la bondat de Jesús, les tasques de cada dia es viuen des d'un servei fet amb llibertat i pau interior.

La imatge

En la relació pare-fill hi ressona una intimitat afectuosa, com també una manera de fer, quan el pare ensenya l'ofici al fill i aquest continua l'obra tal com ho ha après del pare.

Els oients estan avesats a complir els preceptes dels mestres i viuen afeixugats per no deixar-se'n cap; altrament serien tinguts per pecadors. Jesús, en canvi, els parla d'un jou suau i una càrrega lleugera.

Pare i fill (1895).
James Abbott McNeill Whistler

Agenda

Lit. hores: Setmana II

6 dilluns

—Sant Isaïes, profeta
—Santa Maria Goretti
—Sant Ròmul, bisbe
Os 2,16.17b-18.21-22 / Salm 144 /
Mt 9,18-26

7 dimarts

—Sant Ot (Odó) d'Urgell, Bisbe
—Sant Fermí
Os 8,4-7.11-13 / Salm 113 /
Mt 9,32-38

8 dimecres

—Sant Adrià III, papa
Os 10,1-3.7-8.12 / Salm 104 /
Mt 10,1-7

9 dijous

—Santa Veronica Giuliani
Os 11,1-4.8c-9 / Salm 79 /
Mt 10,7-15

10 divendres

—Sant Cristòfol, mr.
Os 14,2-10 / Salm 50 / Mt 10,16-23

11 dissabte

—Santa Benet, abat, patró d'Europa
—Santa Olga de Kiev, reina
Pr 2,1-9 / Salm 33 / Mt 19,27-30

12 diumenge XV durant l'any /
Cicle A

—Santa Verònica
Jornada missionera al bisbat de Vic
Is 55,10-11 / Salm 64 / Rm 8,18-23 /
Mt 13,1-23

Càritas diocesana alerta de la creixent cronificació de la pobresa i de la seva transmissió intergeneracional

Càritas Diocesana de Vic va celebrar fa uns quants dies la seva assemblea anual i va alertar de la creixent cronificació de la pobresa que pateixen moltes persones que viuen a les comarques que formen part del bisbat de Vic.

En el transcurs de l'acte, que comptà amb la presència de Mons. Romà Casanova, bisbe de Vic i president de Càritas diocesana; Sílvia Sanabria, delegada episcopal de Càritas i Migracions; Teresa Basco, secretària general; Joan Gotsens, administrador; Núria Gallardo, cap de l'àrea d'acció social, i Anna Cantó, cap de l'àrea de desenvolupament institucional, es va fer balanç de les accions desenvolupades durant l'any 2025 i es presentà la memòria d'activitats de l'entitat.

L'any passat, les 31 Càritas que formen part de la diòcesi de Vic van acompanyar 3.632 persones gràcies a la tasca

de 575 voluntaris i 47 professionals contractats. Darrere de cada dada hi havia persones, famílies i processos de vida que requerien escolta, acompanyament i suport continuat.

Mons. Romà Casanova va destacar la tasca de Càritas, que «treballa per la justícia social i per dignificar la vida dels més desfavorits». Càritas expressà la seva preocupació per la creixent cronificació de la pobresa —que ja afectava 1.165 de les persones ateses— i per la possible transmissió intergeneracional d'aquesta realitat: els infants que creixen en llars amb pocs recursos tenen un alt risc de romandre en la pobresa durant la seva vida adulta.

L'entitat també va constatar que en el darrer any havien augmentat els casos de precarietat laboral i que persistien la vulneració de drets bàsics i la manca d'habitatge assequible.

L'acció social de Càritas es va centrar en sis programes socials: Acol·lida i acompanyament, Persones sense llar i

L'acció social de Càritas se centra en sis programes socials

5 –actualitat diocesana

habitatge digne, Infància, adolescència i famílies, Formació i educació d'adults, Acompanyament sociolaboral, Persones grans i Servei jurídic.

L'any passat, 2.284 persones van ser ateses en el programa d'Acollida i acompanyament social: 1.490 persones van rebre ajuts econòmics (per a pagar lloguers, subministraments de la llar, taxes administratives, salut i higiene, etc.), 1.169 van rebre ajuts en espècie (destinats principalment a aliments i roba) i 571 persones més van rebre ajuts a través de targetes moneder amb les quals podien comprar aliments.

Del programa de Persones sense llar i habitatge digne, van destacar les 79 persones que van viure en algun dels 17 pisos d'acolliment temporal que té l'entitat.

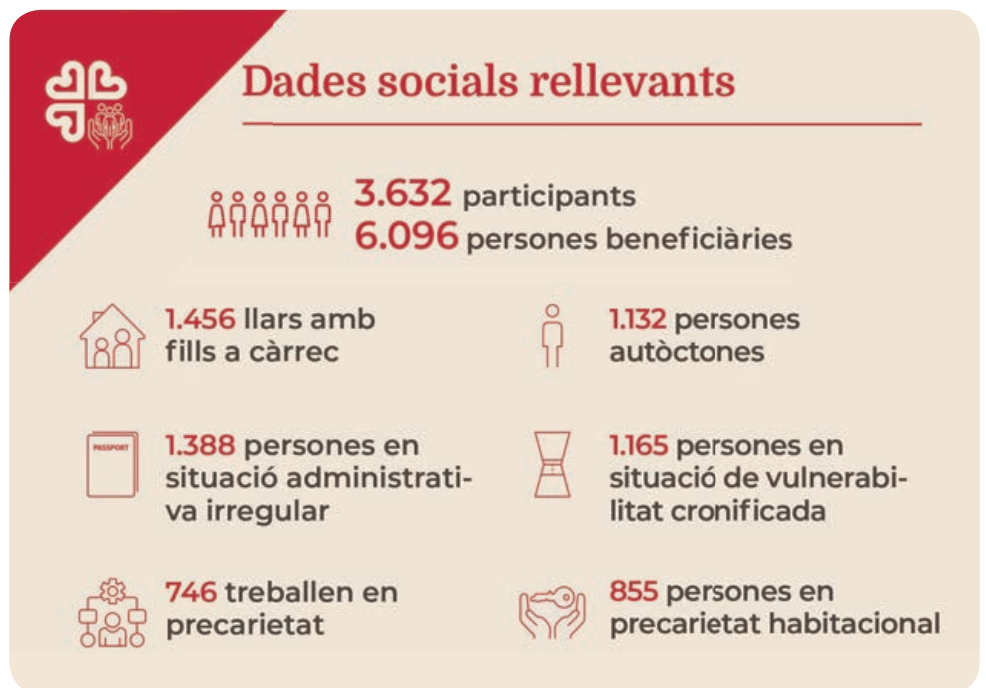
Pel que fa a l'Acompanyament sociolaboral, 390 persones van participar en els tallers de formació ocupacional i orientació laboral, i es van aconseguir 78 insercions laborals.

En l'àmbit de l'Educació i la formació d'adults, 347 persones van realitzar cursos per a adquirir competències lingüístiques i digitals i 125 van participar en tallers inclusius.

El programa d'Infància, adolescència i famílies va comptar amb 143 participants en activitats de reforç escolar, i 265 infants i joves pogueren participar en activitats extraescolars.

Finalment, 56 persones grans van participar en activitats de suport i acompanyament, i 138 persones reberen assessorament des del Servei jurídic de l'entitat.

Pel que fa a la liquidació econòmica del 2025, el cost de l'activitat va as-

cendir a 2.525.272 euros, invertits sobretot en el finançament i execució dels projectes socials. Per tal de garantir la seva viabilitat econòmica, Càritas diocesana de Vic va apostar per establir col·laboracions amb empreses del territori mitjançant polítiques de responsabilitat social corporativa.

L'equip directiu de Càritas també volgué agrair el compromís de tots els socis i donants, així com de les administracions públiques col·laboradores, i va reafirmar la voluntat de l'entitat de continuar treballant per dignificar la vida dels més vulnerables i promoure'n el desenvolupament personal.

Pelegrinatge intens, joiós i fraternal a Lurdes

Josep Castellà

Dins la primera quinzena del mes de juny, un grup de persones feren el seu pelegrinatge anyal a Lurdes de França. Organitzat per les Hospitalitats de la Mare de Déu de Lurdes dels bisbats de Vic i Solsona, es realitzà del 13 al 17 de juny, essent el 57è, amb servidors hospitalaris, pelegrins i malalts, arribats de moltes localitats d'aquestes dues diòcesis.

En total, s'aplegaren 459 pelegrins (més alguns que s'hi afegiren individualment); 334 eren del bisbat de Vic i 125 del bisbat de Solsona. Presidia en-

guany la romeria el bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova, acompanyat, però, del de Solsona, Mons. Francesc Coneja, i una vintena de preveres, diaques i seminaristes dels dos bisbats.

El temps calorós no destorbà l'ambient de fraternitat i joia, com tampoc la participació multitudinària en els diversos actes. El dia 13, a la Capella de Sant Josep els presidents de les Hospitalitats de Solsona i Vic, Maria Rosa Guix i Xavier Farrés, respectivament, donaren la benvinguda i el prelat Romà Casanova presidí una eucaristia concelebrada.

Un espai privilegiat de trobada amb Déu i amb els germans, especialment els més fràgils.

7 —miscel·lània

El matí del dia 14, s'assistí a la Missa Internacional a la basílica de sant Pius X, amb milers de pelegrins, i a la sortida, davant l'església del Roser, es captà la gran fotografia de grup. A la tarda hi hagué una trobada amb el bisbe Romà Casanova en un distès col·loqui, participant-hi també el bisbe Francesc Conesa. I a la nit, es participà en l'emotiva i impressionant Processó de les Torxes, a l'esplanada de la basílica. Aquí, cal dir que la targarina Anna Maria Castellà va entonar unes estrofes del cant del Virolai.

El dia 15, al temple de Santa Bernadeta, se celebrà una missa participada pels joves, assistint-hi els malalts, servidors i pelegrins. A la tarda, un acte lúdic amb cançons de Marc Anglarill i un berenar de germanor. Es va tancar el dia en el marc de la capella de *Notre Dame*, celebrant-se una sentida Vetlla de Pregària, preparada pel jovent.

Un dels moments més esperats es produí el matí del dia 16 en la missa i comiat a la Verge a la Gruta, sota la presidència del bisbe Romà, celebrant amb el prelat Francesc i

sacerdots d'ambdues diòcesis, fent després la passada per la Gruta. A la tarda, es participà en la Processó Eucarística des del Pòdium a l'altre costat del riu, fins a la basílica de Sant Pius X, amb moltíssims pelegrins. Com a final del 57è pelegrinatge, malalts, servidors i pelegrins es reuniren davant l'Hospital (*Accueil Notre Dame*), amb missatges de gratitud, esperança i pau dels bisbes Casanova i Conesa, com també dels presidents de les fraternitats, Guix i Farrés. Varen ser uns dies intensos, joiosos i fraternals.

Custodiar el que és humà

Romà Casanova, bisbe de Vic

Lleó XIV en l'encíclica *Magnifica humanitas*, enfront dels reptes de la transformació digital, ens demana tenir cura del que és humà, sobretot en tres realitats: la veritat, el treball i la llibertat. En concret, ens demana: «redescobrir la veritat com a bé comú, protegir la dignitat del treball i salvaguardar la llibertat davant tota dependència i mercantilització» (131).

La veritat, el treball i la llibertat

El perill de la desinformació —no pas generada per la IA, però sí que té en ella un poder multiplicador— requereix que en el discurs públic hi hagi una verificació de la veritat dels fets. Solament aquesta recerca, «assumida com a bé comú, pot assegurar les bases d'una comunicació justa» (132). En un context cultural en què s'ha abandonat massa sovint la idea d'una veritat universal sobre el bé, cal remarcar la necessitat del reconeixement de la veritat de la dignitat humana, a la qual ens sotmetem. De fet, «una societat és noble i respectable perquè conrea la recerca de la veritat i, per la seva decantació, les veritats fonamentals»: sobre l'ésser humà, sobre el món, sobre el sentit de l'existència, sobre la família i, fins i tot, sobre Déu. Per tot això, és imprescindible una ecologia de la comunicació en tots els àmbits, també l'eclesial. Sense oblidar la importància dels processos educatius, discernint les eines que ens ofereix la digitalització. Aquí rau el paper clau de l'escola, la qual «no és cridada a perseguir la velocitat del món digital, sinó a oferir allò que el que és digital per si sol no pot donar: temps compartit per a aprendre i relacions fiables» (147).

La Doctrina Social de l'Església sempre ha posat l'atenció en la protecció dels treballadors i en la necessitat de combatre tota mena d'explotació. El treball és expressió de la dignitat humana, en quant col·labora a l'obra del Creador i

serveix per a mantenir-se una persona i la seva família; a més de ser expressió de relacions i de contribució a la comunitat. Per això resta clara la paraula del Sant Pare: «És desitjable que la tecnologia alliberi l'home de treballs especialment pesats, repetitius o perillosos i que ofereixi un suport intel·ligent a l'activitat humana, però la norma general ha de continuar essent la protecció dels llocs de treball i del paper insubstituïble de la persona humana» (152).

D'altra banda, «no s'han de subestimar les formes més subtils de dependència vinculades a l'economia digital de l'atenció, on les plataformes i els serveis estan dissenyats per a captar el temps i la mirada dels usuaris, explotant-ne les fragilitats i afeblint la llibertat interior» (170); sense oblidar tampoc la recopilació massiva de dades. La mirada envers aquests problemes ens fa afirmar que, «si la tècnica es converteix en criteri absolut, la persona corre el risc de ser tractada com una dada, un engranatge o una mercaderia; en canvi, si la tècnica s'inscriu en un horitzó de saviesa, es pot convertir en una oportunitat de creixement, justícia i fraternitat» (180).

